

KØBENHAVNS AMTS SYGGEHUS

Nordvang
afdeling R

Den 7. december 1987

Hr. justitsminister Erik Ninn-Hansen

Kære hr. justitsminister

Som Sundhedsstyrelsens psykiatriske konsulent har jeg været præsenteret for lovforslaget vedrørende anvendelsen af tvang i psykiatrien, og jeg har på lokalt plan haft lejlighed til at kommentere såvel betænkning som forslag. Jeg føler mig imidlertid usikker på, om alle fremsendte kommentarer nu også er videregivet til de relevante modtagere, og jeg tillader mig derfor at skrive direkte til Dem for at gøre opmærksom på et specielt problem, der kræver lovkontorets overvejelser.

Det handler om den sproglige udformning af loven, hvor ordet tvang forekommer i utallige sammenhænge og paragraffer. Efter de flestes opfattelse har dette ord udelukkende negative associationer knyttet til sig, og det bliver nu i lovforslaget tæt sammenvævet med det psykiatriske arbejde – selv om tvangsforanstaltninger kun udgør en meget ringe del af de psykiatriske aktiviteter.

Vi har erfaring for, at lovens ånd og bogstav får stor betydning for den almindelige holdning til psykiatrien og de psykiatriske patienter. Det er derfor en meget nærliggende risiko, at udviklingen i de kommende år fører frem til den op-

fattelse, som professor Niels Reisby beskrev så præcist i sin overskrift: »Al tvang til psykiatrien«. Vort speciale bliver det område, hvortil en række svært behandelige problemer, også af samfundsmæssig art, henvises, og alle lovens tvangsbegreber vil stå som overskrifter på porten til det psykiatriske sygehus.

Det må være i alles interesse, at der skabes regler for indgreb i den personlige frihed, men efter min opfattelse kunne loven lige så godt udformes i et andet sprog, der begrænsede anvendelsen af ordet tvang. Man kan formulere sig om »uønsket behandling«, »ufrivillig indlæggelse«, »afslag på begæring om udskrivning« – og en række andre synonymmer, der utvetydigt beskriver regelsættet uden at diskriminere psykiatrien.

Jeg vil derfor bede Justitsministeriet foranledige, at der i denne høringsrunde foretages en sproglig revision af lovforslaget, således at tvangspræget udtyndes ved sproglige korrektioner. Jeg mener at vide, at ministeriet råder over speciel sagkundskab på netop dette område, men jeg er i øvrigt villig til at komme til en drøftelse, hvis der skulle være behov herfor. Jeg håber meget, at justitsministeren vil overveje dette forslag.

Med venlig hilsen
Mogens Møllergård
professor, dr. med.